

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716201305
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6716201305.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X, XXX XX B., občan SR, práv. zastúpený: Ondrejka & Partners, s. r. o., advokátska kancelária, IČO: 47 235 985, J. Kozáčeka 5, 960 01 Zvolen, proti žalovanému Mestské lesy, s. r. o. Krupina, IČO: 31 616 798, Priemyselná 969/14, 963 01 Krupina, práv. zastúpený: JUDr. Ľubomír Hlbočan, advokát, IČO: 31 772 854, Advokátska kancelária, Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, o vypratanie nehnuteľností a zaplatenie sumy 10.447,05 € s prísl. a o vzájomnej žalobe žalovaného o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I/ Konanie sa v časti žaloby o:

- pôvodný výrok I/ „o vypratanie pozemkov parcela registra E, parc. číslo XXXX, trvalé trávne porasty o výmere 1261 m² a pozemok parcela registra E, parc. číslo XXXX/X, orná pôda o výmere 2124 m² a odstránenie čiernych stavieb“,
- v pôvodnom výroku II/ v časti prevyšujúcej sumu 10.447,05 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27. 01. 2019 do zaplatenia,
- pôvodný výrok č. III/ - „ Žalovaný v prípade neodovzdania uvedených pozemkov po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku do súdom určeného termínu vlastníkovi, je žalovaný po tomto termíne povinný platiť žalobcovi za užívanie uvedených pozemkov trhovú cenu za nájom, vzhľadom k tomu, že žalovaný nižšie uvedené pozemky využíva na podnikateľské - obchodné účely vo výške: 0,25 Eur za m² mesačne čo predstavuje mesačné nájomné 3385m² x 0,25 Eur = 846,25 Eur,
čo predstavuje ročné nájomné 846,25 Eur x 12 = 10.155,00 Eur,
čo predstavuje denné nájomné 10.155,00 Eur : 365 dní = 27,82 Eur,
až do dňa úplného vypratania pozemkov, ako aj úroky z omeškania vo výške 5 %.“
z a s t a v u j e .

II/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.447,05 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.447,05 € od 27. 01. 2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III/ Protižaloba žalovaného o určenie, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľnosti KN reg. E, parc. číslo XXXX, trvalé trávnaté porasty o výmere 1261 m² a parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 2124 m², zapísaných na LV č. XXXX OÚ F., katastrálny odbor v k. ú. F., okres F., obec F. s a z a m i e t a .

IV/ Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 04. 02. 2016 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vypratať a odstrániť čierne stavby - pozemky parc. registra „E“, parc. č. XXXX a

parc. č. XXXX/X, ďalej žiadal zaplatiť za užívanie týchto pozemkov náhradu škody vo výške 0,25 € za m², čo predstavuje mesačné nájomné 846,25 € až do úplného vypratania pozemkov spolu s úrokom 8 %. Na výzvu súdu žalobca upresnil žalobu v II. výroku, kedy žiadal priznať mesačné nájomné vo výške 846,25 € od 26. 07. 2015, od kedy je vlastníkom uvedených pozemkov až do úplného vypratania pozemkov spolu s úrokom vo výške 8 % ročne od 26. 07. 2015 až do vypratania pozemkov. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že ako vlastníkom pozemkov zapísaných na LV č. XXXX (podaním čl. 48 opravil zrejmu nesprávnosť LV č. XXXX), ktorých vypratania sa domáha, a ktorých vlastníkom sa stal 26. 07. 2015, žiadal od žalovaného, ktorý na týchto pozemkoch zriadil nezákonne a bez právneho titulu expedičný sklad dreva a využíva ho na obchodno-podnikateľské účely, aby predmetné nehnuteľnosti vypratá. Žalovaný tak neučinil napriek výzve Listom zo dňa 09. 09. 2015. Na využívanie predmetných pozemkov nemá žalovaný žiaden právny nárok a neoprávnené zasahuje do vlastníckych práv žalobcu. Tým je celkom zjavne založená skutková podstata bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods.2 OZ, t. j. bezdôvodným obohatením získaný majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu. Okrem toho žalovaný neužíva pozemky v súlade s platnou právnou úpravou SR aj s poukazom na zákon č. 220/2004 Z. z. Preto žiadal, aby súd vydal rozsudok o vyprataní pozemkov a náhrade škody od nadobudnutia vlastníctva žalobcu, t. j. od 26. 07. 2015.

2. Pred začatím predbežného prejednávania sporu nariadené súdom na deň 17. 04. 2018 vtedajšia zástupkyňa žalobcu doručila súdu úpravu žaloby zo dňa 16. 04. 2018, na základe ktorej žalobca žiadal okrem vypratania nehnuteľností vo výroku 1., vo výroku 2. vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie 9,39 € denne od 27. 07. 2015 až do dňa vynesenia rozsudku spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne do zaplattenia. Ďalej bol rozšírený nárok žalobcu o zaplattenie trhovej sumy za nájom a to 846,25 € v prípade, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku žalovaný pozemky neodovzdá žalobcovi a to až do úplného vypratania pozemkov spolu s úrokom z omeškania 5 %. Uznesením zo dňa 13. 08. 2018 súd pripustil navrhovanú zmenu žaloby vo výroku 2. a 3. Ako dôvod navrhovanej zmeny žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 16. 04. 2018 uviedol, že v obdobnej veci bolo vydané rozhodnuté tunajším súdom sp. zn. 14C/391/2015 dňa 23. 01. 2018, z ktorého žalobca vychádzal pri úprave petitu výšky bezdôvodného obohatenia. Keďže sa žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov bez právneho dôvodu odo dňa 27. 07. 2015 až do vyhlásenia rozsudku. Zároveň si k istine žalobca uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Zástupkyňa žalobcu pri podaní rozšírenia žaloby pred začatím predbežného prejednávania sporu dňa 17. 04. 2018 ďalej uviedla, že žalobca sa rozhodol rozšíriť žalobu, nakoľko na základe doterajšieho postoja žalovaného nemá dôveru, že splní rozsudok súdu v prípade úspechu na vypratanie pozemkov, preto zároveň žalobca žiada, aby bol žalovaný zaviazaný v prípade nevypratania pozemkov na úhradu za užívanie pozemkov vo výške trhovej sumy zodpovedajúcej nájomu takýmto pozemkom.

3. Žaloba žalobcu v znení pred úpravou zo dňa 17. 04. 2018 bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 23. 11. 2016 spolu s uznesením súdu zo dňa 10. 11. 2016, v ktorom bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k žalobe. Elektronickým podaním doručené súdu 09. 12. 2016 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietal, že žaloba obsahuje viacero nepresností, medzi ktoré patrí aj označenie žalovaného v rozpore so zápisom v Obchodnom registri, nesprávne uvedené číslo LV a s poukazom na petit žaloby, ktorý je nejasný a nepresný. Výpočet odplaty v žalobe za údajne neoprávnené užívanie nehnuteľností nie je v žalobe nijako vysvetlený a tak tento výpočet nie je akceptovateľný ani obhájitelný. Pokiaľ si v žalobe žalobca uplatňuje aj úroky, nie je zo žaloby zrejmé, o aké úroky sa jedná. Žalovaný ďalej uviedol, že od roku 1948 až doposiaľ predmetné pozemky neboli fakticky užívané ako poľnohospodárske pozemky, to znamená, že poukaz na Zákon o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy nie je na mieste. Pozemky sú na katastrálnej mape vedené ako súčasť pozemku KN-C parc. číslo XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 7558 m², aj keď na túto parcelu nie je založený LV. Uvedené však svedčí o dlhodobom využívaní sporných pozemkov na iný ako poľnohospodársky účel. Žalovaný nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. F. dobromyseľne užíva od svojho vzniku, t. j. od roku 1994 - viac ako 22 rokov a to bez toho, aby počas celej doby niekedy niekomu platil akúkoľvek náhradu, alebo že by tušil, že by mal náhradu niekomu platiť. Podľa žalovanému dostupných informácií, predmetné pozemky od roku 1948 užívali Stredoslovenské štátne lesy Banská Bystrica, resp. ich právny predchodca, ktorý na pozemkoch vybudoval svoj expedičný sklad. Mesto Krupina v roku 1993 požiadalo Stredoslovenské lesy, štátny podnik o vydanie lesných pozemkov vo vlastníctve mesta a na ich obhospodarovanie si založilo spoločnosť žalovaného. Vtedajší štátny podnik odovzdal Mestu Krupina okrem lesných pozemkov aj vybudované expedičné sklady, t. j. aj sklad postavený na pozemku, ktorý je vedený ako vlastníctvo žalobcu. Sklad ako aj pozemky, na

ktorých je vybudovaný, bol štátnym podnikom nepretržite a aktívne užívaný žalovaným od roku 1948 až dodnes (aj jeho právnym predchodcom). Žalobca ani jeho právny predchodca do roku 2014 voči užívaniu sa neohradil, žiadnu náhradu nepožadoval, to znamená, že žalovaný, ktorý od roku 1994 v dobrej viere užíval pozemky, právo na ich bezodplatné užívanie vydržal. Žalobca pri tom poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 9Co/78/2012 alebo uznesenie Ústavného súdu SR č. k. II.US 120/2014-18. Ďalej žalovaný poukázal, že je na zamyslenie ako tieto nehnuteľnosti mohli právni predchodcovia žalobcu nadobudnúť do svojho vlastníctva v roku 2012 vydržaním, keď ich sami nikdy neužívali, ani sa o ne nestarali. Preto žalovaný považoval za sporné nadobudnutie ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a teda aj ich aktívnu legitímáciu. Napokon žalovaný uviedol, že on sám nikdy nezriadil čierne stavby na predmetných pozemkoch, ak boli v minulosti nejaké stavby zriadené bez súhlasu vtedajších vlastníkov, právo na ich odstránenie je premlčané. Vzhľadom na to žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. K rozšírenej žalobe sa na základe uznesenia súdu z 24. 10. 2018 vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu elektronickým podaním doručené súdu 23. 11. 2018. Vo vyjadrení navrhol, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. V ďalšom výroku navrhol, aby súd určil, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým sa domáha práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný zotrval na tom, že žalobca nemôže byť vlastníkom dotknutých nehnuteľností, hoci je vedený ako vlastník na LV č. XXXX na základe Darovacej zmluvy zavkladovaný vo vkladovom konaní pod Y.-XXX/XX z 26. 07. 2015. Zápis v KN platí len dovtedy, pokiaľ sa nepreukáže opak. Je v právnom záujme žalovaného vysloviť, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, pretože naliehavý právny záujem žalovaného je daný tým, že práve žalovaný od roku 1993 nerušene užíval predmetné nehnuteľnosti, ktoré predtým užívali Stredoslovenské štátne lesy, š. p. Žalobca mal nadobudnúť vlastnícke právo Darovacou zmluvou, avšak jeho právni predchodcovia na základe Notárskej zápisnice N217/2012 z 23. 05. 2012. Žalovaný tvrdí, že osvedčenie vydržania formou notárskej zápisnice bolo vydané v rozpore so zákonom a tak právni predchodcovia žalobcu nenadobudli vlastnícke právo k daným nehnuteľnostiam, a keďže nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám, nemohli právni predchodcovia žalobcu previesť na neho vlastnícke právo. Za účelom predídania sporom so žalobcom má žalovaný právny záujem na určení negatívnou žalobou, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností. To znamená, že v prípade úspechu negatívnej žaloby, sa žalobca nebude môcť domáhať neoprávnených nárokov, ktoré odvíja od svojho domnelého vlastníckeho práva k daným nehnuteľnostiam. Tým nie je daná ani vecná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby, pretože je len domnelým vlastníkom. Žalovaný tvrdil, že notárska zápisnica nespĺňa podmienky § 63 NP, pretože neboli doložené vyjadrenia osôb, ktorým svedčil posledný zápis v KN preukazujúci vlastníctvo k nehnuteľnosti alebo ich právnych nástupcov, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva výhrady, nebolo doložené vyjadrenie právnickej osoby, ktorá je príslušná na správu nehnuteľnosti podľa osobitného predpisu, že nemá k vzniku vlastníckeho práva výhrady, v zápisnici nie je deň, ktorým účastníci nadobudli vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Žalovaný tvrdil, že neboli splnené podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním podľa § 130 a § 134 Občianskeho zákonníka u právnych predchodcov žalobcu. Títo nepredložili žiadne dôkazy o nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním, nepreukázali zákonné predpoklady vydržania, nebol označený žiaden nadobúdaci titul ani žiadne okolnosti, ktoré by svedčili o právnom dôvode nadobudnutia veci do oprávnenej držby, preto žalovaný súd žiadal, aby túto otázku súd riešil ako predbežnú vzhľadom na námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie. Na základe toho potom ani žalobca sa nemohol stať vlastníkom nehnuteľnosti. Žalovaný uviedol, že dotknuté nehnuteľnosti boli odovzdané do užívania v roku 1993 žalovanému od Stredoslovenských štátnych lesov, š. p. bezodplatne, ktorý ich užíval ako expedičný sklad dreva. V rámci reštitučných zákonov nikto z pôvodných vlastníkov si reštitučné nároky voči Stredoslovenským štátnym lesom, š. p. neuplatňoval, preto je vylúčené, aby právni predchodcovia žalobcu zrejme C. C., G. C. a Y. C.F. mohli nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním.

4. K vyjadreniu žalovaného a k vzájomnej žalobe sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, kedy vzájomnú žalobu žalovaného považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Mal zato, že žalovaný nemá žiaden naliehavý právny záujem na požadovanom určení, to znamená, že nemá aktívnu legitímáciu na podanie takejto žaloby. Pokiaľ žalovaný namietal vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcu, týmito námietkami sa zaoberal Okresný súd Zvolen v konaní č. k. 14C/391/2015, ktoré námietky boli súdom posúdené prejudiciálne ako nedôvodné. Okrem toho si žalovaný vo svojich podaniach sám protirečí, keď jednak žiada, aby súd rozhodol o protižalobe a zároveň žiada, aby súd uvedenú okolnosť posúdil prejudiciálne. V prípade, že súd dôjde k záveru, že v danom prípade sa jedná o právoplatne rozsúdenú vec (res judicata), žiadal, aby súd konanie oproti žalobe zastavil, inak žiadal protižalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu. Napriek tomu, že v predchádzajúcom

súdnom konaní právne predchodkyne žalobcu (Y. C. a C. C.) preukázali svoje vlastnícke právo, žalovaný doposiaľ nedoložil žiaden dôkaz, na základe akých skutočností on užíva dotknuté nehnuteľnosti, napriek tomu ich naďalej užíva bez právneho dôvodu a dopúšťa sa tak bezdôvodného obohatenia, ako to bolo voči právnym predchodcom žalobcu, tak aj voči žalobcovi. Žalobca mal zato, že žalovaný nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože negatívne určujúci petit nemôže byť spôsobilý zlepšiť právne postavenie žalovaného a teda ani odstrániť neistotu v danom právnom vzťahu. Negatívnym určením sa právne postavenie žalovaného nijakým spôsobom nezmení. Žalovaný svoje vlastnícke, resp. užívacie právo nepreukazuje žiadnym nadobúdacím titulom a doposiaľ nikdy nebol sám výslovne zapísaný ako vlastníak sporných nehnuteľností. Žalobca svoje vlastnícke právo nadobudol platným právnym úkonom - Darovacou zmluvou a stal sa tak oprávneným vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Poukaz žalovaného, že uvedené nehnuteľnosti užíval od roku 1993 a pred ním ich užíval podnik Stredoslovenské lesy, š. p. je zrejme, že už vtedy ich užívali bez akéhokoľvek právneho dôvodu, t. j. protiprávne. Žalovaný bol od roku 1993 v mylnej predstave, že oprávnene užíva tieto nehnuteľnosti, to však ešte neznamená, že ich skutočný vlastníak sa nemôže domáhať ochrany svojich práv. Rovnako ani skutočnosť, že voči podniku Stredoslovenské štátne lesy, š. p. neboli uplatňované reštitučné nároky neznamená, že nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalobcu a neskôr žalobcom. Tvrdenia žalovaného, že by žalobca alebo právny predchodca nenadobudol vlastnícke právo nie je pravdivé, zo vzájomnej žaloby ani nevyplýva, kto by mal byť vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Právni predchodcovia žalobcu zákonne nadobudli dotknuté nehnuteľnosti, prichádzali do úvahy ako tzv. neopomenuteľní dedičia pôvodných vlastníkov v prvej dedičskej skupine ako ich deti. Preto žiadal vzájomnú žalobu žalovaného zamietnuť. Elektronickým podaním doručené súdu 26. 02. 2019 žalobca poukázal na to, že žalobu si písal sám bez právnej pomoci a po porade s právnym zástupcom sa rozhodol vziať žalobu čiastočne späť a to vo výroku 1. o vypratanie nehnuteľností a vo výroku 3. o platenie nájomného do budúca po právoplatnosti rozsudku. V časti, v ktorej žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia poukázal na to, že žalovaný bol vyzvaný Listom zo dňa 07. 01. 2019 na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27. 07. 2015 do 31. 12. 2018 v celkovej výške 10.447,05 €, pričom pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku Ing. Lehockého č. 105/2019 v súdnom konaní sp. zn. 14C/391/2015. Podľa znaleckého posudku bola určená odplata (nájomné) za predmetné pozemky vo výške 1,013 €/m²/rok, čo činí 3.429,-- € (1,013 € x 3385 m²). Na rok 2015 (od 27. 07. do 31. 12.) pripadá suma 160,05 €, za roky 2016, 2017 a 2018 3 x po 3.429,-- €. Žalovaný výzvu prevzal 16. 01. 2019 a 10-dňová lehota určená žalobcom na zaplatenie bezdôvodného obohatenia uplynula 26. 01. 2019. Žalovaný dlh nezaplatil, čím sa dostal do omeškania so zaplatením, preto žalobca žiada úhradu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. 01. 2019. Keďže v pôvodnej žalobe v časti bezdôvodného obohatenia žiadal o určenie do rozhodnutia súdu, po právnej porade sa rozhodol upraviť svoj nárok v termíne do 31. 12. 2018 a navrhol pripustiť zmenu žaloby tak, že žalovaný bude zaviazaný na zaplatenie sumy 10.447,05 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. 01. 2019 do zaplatenia.

5. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby súd konanie v navrhovanej časti zastavil uznesením zo 04. 03. 2019. Na odvolanie žalobcu bolo Krajským súdom Banská Bystrica a to uznesením sp. zn. 12Co/111/2019 zo dňa 23. 09. 2019 uznesenie prvoinštančného súdu zrušené a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s pokynom, aby súd o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol v rozhodnutí vo veci samej.

6. Elektronickým podaním doručené súdu dňa 12. 04. 2019 žalovaný k procesnému postupu súdu uviedol, že podľa jeho názoru písomným podaním zo dňa 22. 02. 2019 žalobca oproti pôvodnej žalobe uplatnil iný nárok a až podaním zo dňa 22. 02. 2019 sa uplatnená suma 10.447,05 € stala predmetom konania. Túto sumu si žalobca uplatnil na súde po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty, jedná sa o uplatnenie nového nároku, ktorý nebol predmetom tohto konania. Z takto uplatneného nároku musí súd vyrubiť súdny poplatok zo žalovanej sumy a má rozhodnúť o pripustení zmeny žaloby uznesením. K uvedenému súd uvádza, že v časti výroku 2. podanie žalobcu z februára 2019 nepovažoval za zmenu žaloby, ale len za vyčíslenie sumy uplatnenej v pôvodnej žalobe (do právoplatnosti rozsudku súdu), v podaní z februára 2019 žalobca vyčíslił nárok do 31. 12. 2018, čím naopak čiastočne obmedzil pôvodný nárok, tento vyčíslił za takto upravené obdobie, pričom sa stále jedná o ten istý nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie označených pozemkov. Uvedený nárok teda nemožno považovať za nový nárok, ale len za jeho vyčíslenie a obmedzenie čo do času trvania oproti pôvodnej žalobe. Preto súd nerozhodoval procesným postupom navrhovaným žalovaným o zmene žaloby, ale o uvedenom úkone súd rozhodol v rámci čiastočného zastavenia konania (viď výrok č. I rozsudku).

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 20. 11. 2019 oboznámením listinných dokladov a zistil nasledujúci stav veci.

8. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby ako aj s poukazom na súvisiace konanie pred tunajším súdom sp. zn. 14C/391/2015, kde bol prejednávaný obdobný nárok a kde sa súd vypořiadal so všetkými námietkami žalovaného vo vzťahu k vlastníckemu právu právnych predchodcov žalobcu, a ktoré námietky vzniesol žalovaný aj v tomto konaní. Čo sa týkalo námietky žalovaného o premlčaní nároku, túto žalobca považuje za nedôvodnú, pretože podaním zo dňa 22. 02. 2019 došlo len k spresneniu sumy bezdôvodného obohatenia, ktorá bola vyčíslená pre zjednodušenie veci v tomto konaní, kedy pôvodne žalobca žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia denne a následne ho kapitalizoval za dobu určitú do konca roku 2018. Obdobne tak konštatoval v odôvodnení aj Krajský súd v Banskej Bystrici v tejto veci.

9. Právny zástupca žalovaného zotrval na protižalobe, mal zato, že je daný právny záujem na požadovanom určení, pretože žalobca odvíja svoj nárok v konaní od svojho domnelého vlastníckeho práva. Podľa názoru žalovaného, v predchádzajúcom konaní sp. zn. 14C/391/2015 táto otázka nebola vôbec riešená, nebola predmetom samostatného výroku, bola skúmaná len ako námietka. V danom konaní súd neskúmal náležitosti notárskej zápisnice najmä s poukazom na § 63 Notárskeho poriadku, keďže v zázname v KN bol vedený neznámy vlastník, tohto zastupuje SPF, chýbalo vyjadrenie dotknutej právnickej osoby ako aj osôb, ktorým svedčil posledný zápis, resp. ich právnych nástupcov. Absentuje tiež opis deja, ktorým malo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva a právní predchodcovia žalobcu tvrdia, že nehnuteľnosť mali zdediť po svojich rodičoch. V dedičskom konaní táto nehnuteľnosť prejednaná nebola. Taktiež v notárskej zápisnici tvrdili, že užívali nehnuteľnosti od roku 2010, čo žalovaný popiera, pretože tieto nehnuteľnosti vždy užívali štátne lesy, ktoré ju dali do nájmu žalovanému a dodnes ju žalovaný využíva ako manipulačnú plochu. Právni predchodcovia žalobcu tak nemohli vstúpiť do užívania spornej nehnuteľnosti, pretože tieto vždy boli využívané štátnymi lesmi. Právny zástupca žalovaného k tomuto navrhol dôkaz a to vyžiadanie stanoviska Mesta Krupina, ako aj vyžiadanie stavu nehnuteľností pred zápisom spomínanej notárskej zápisnice.

10. Podľa LV č. XXXX pre k. ú. F. (vyhotovený dňa 03. 02. 2016) sú evidované v časti A parcely registra „E“, parc. číslo XXXX o výmere 1261 m² - trvalé trávne porasty a parc. číslo XXXX/X o výmere 2124 m² - orná pôda. V časti B ako vlastník je vedený žalobca v 1/1 titulom Darovacej zmluvy pod Y. XXX/XX z 26. 07. 2015 - XXXX/XX. V časti C - farchy je evidovaná Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v prospech C. C. C. G. C.F. pod Y. XXX/XXXX z 21. 10. 2015 - XXXX/XX.

11. Výzvou zo dňa 31. 08. 2015 žalobca vyzval žalovaného, aby sa do 7 dní od doručenia výzvy preukázal titulom, na základe ktorého užíva označené pozemky ako expedičný sklad. Mal zato, že zo strany žalovaného dochádza k neoprávnenému užívaniu pozemkov a žiadal ich, aby do 30 dní od doručenia výzvy pozemky vypratá. Na liste je pečiatka žalovaného spolu s podpisom (bez uvedenia konkrétneho mena) s dátumom prevzatia 09. 09. 2015. Listom zo dňa 07. 01. 2019 vyzval žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na znalecký posudok č. 105/2017 z konania Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/391/2015 a to za obdobie od 27. 07. 2015 do 31. 12. 2018 v sume 10.447,05 €. Žalovaný bol vyzvaný na uhradenie sumy do 10 dní od doručenia výzvy, podľa kópie doručenky žalovaný výzvu prevzal 16. 01. 2019.

12. Podľa kópie Znaleckého posudku č. 105/2017 zo dňa 20. 09. 2017, vyhotovený znalcom A. L. Z., znalec z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, súd zistil, že posudok si vyžiadala Y. C. objednávkou z 11. 09. 2007 za účelom majetkovo-právneho vysporiadania. Znalec vykonal ohodnotenie žiadaných pozemkov evidovaných na LV č. XXXX (tak ako boli špecifikované žalobcom) za použitia metódy polohovej diferenciacie. Pri výpočte všeobecnej hodnoty nájmu za pozemok vychádzal z Vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z., pri výpočte uvažoval s dobou návratnosti 15 rokov s tým, že prenajímateľ v zmysle Zákona o daniach je platcom dane z príjmu, predaja a prenájmu, vo výpočte bola použitá sadzba dane N= 20 %. Znalec vyčísľil nájom za rok na m² o výške 1,013 €. V závere v tabuľke č. 4 zrekapituloval ročný nájom pozemkov a to parc. č. XXXX v celkovej výške 1.277,39 €, parcela č. XXXX/X v celkovej výške 2.151,61 €, spolu po zaokrúhlení 3.430,-- €.

13. Podľa Darovacej zmluvy zo dňa 22. 06. 2015 nadobudol žalobca ako obdarovaný nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu od daryň C. C.F., G. C. a Y. C., ktoré boli spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností každá v podiele 1/3. Podpisy daryň boli osvedčené Obecným úradom Z..

14. Žalovaný žiadal, aby súd zabezpečil notársky spis JUDr. Y. pod č. N XXX/XXXX. Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14C/391/2015 zistil, že súčasťou spisu je kópia notárskej zápisnice. Celý notársky spis súd nezabezpečoval z dôvodu, že nebol potrebný pre rozhodnutie súdu. Tak ako bolo konštatované pri predbežnom vyslovení právneho názoru, súd neposudzuje platnosť alebo neplatnosť notárskej zápisnice z hľadiska dodržania náležitostí notárskej zápisnice, avšak v rámci námietky aktívnej legitímácie žalobcu súd posudzoval existenciu jeho vlastníckeho práva v súlade s právnym stavom. Z tohto dôvodu zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14C/391/2015 boli oboznámené listiny:

- Notárska zápisnica JUDr. Y. zo dňa 23. 05. 2012 pod č. X. XXX/XXXX, X. XXXXX/XXXX, podľa ktorej sa pred notára dostavili C. C., A. Y.K. C., zastúpený Y. C. a Y. C., ktorí prehlásili, že sú podielovými spoluvlastníkmi každý v 1/3 nehnuteľností v k. ú. F., zapísané na LV č. XXXX pod B LV 1 v 1 na neboého E. C.F., pod B LV 2 v 1 na nebohú H. C. a to „E“ - KN p. č. XXXX o výmere 1261 m² - TTP, „E“ - KN p. č. XXXX/X o výmere 2124 m² - orná pôda. Prehlásili, že nadobudli nehnuteľnosti titulom neformálneho daru pred viac ako 22 rokmi a C. C. po smrti svojho manžela E. C. (syn nebohých podielových spoluvlastníkov) vstúpila do užívacích práv v roku 2010, tieto dobromyseľne užívajú, nerušene bez zásahu cudzích osôb, pričom vlastníctvo v obci každý uznáva, čím sú splnené podmienky pre vydržanie podľa § 134 OZ. K osvedčeniu o vydržaní sa vyjadrilo Mesto Krupina, k osvedčeniu boli predložené dôkazy: LV č. XXXX. K tomu právny zástupca žalovaných poukázal na to, že C. C. nebola v žiadnom právnom vzťahu k pôvodným porúčiteľom, nie je právne možné, ak tvrdí, že jej manžel nadobudol podiel na nehnuteľnosti darom, aby po jeho smrti vstúpila do vlastníctva. Zotrvál na námietke, že v rámci uvádzaných skutočností nie je uvedený dátum, kedy právne predchodkyne žalobcu vstúpili do užívania danej nehnuteľnosti, preto nemohli nadobudnúť vlastnícke právo.

- Kópia vložky č. XXXX (podľa LV č. XXXX sa jedná o predchádzajúcu evidenciu sporných nehnuteľností na pozemno-knižnej vložke), kde v majetkovej podstate sú uvedené označené nehnuteľnosti parc. č. XXXX - lúka o výmere 1316 m², parc. č. XXXX/X - roľa o výmere 2052 m², XXXX/X - roľa o výmere 40 m², XXXX/X - dom s dvorom o výmere 1024 m². V časti B - vlastníctvo súd zisťuje, že pod č. 12 sú evidovaní a) E. C. v 1 a H. C.F. v 1 titulom Kúpnej zmluvy z 12. 02. 1948, podľa obecného svedectva daného v Krupine zo dňa 17. 02. 1948, v ďalšom nie je evidovaný žiaden ďalší prevod nehnuteľností. V časti C - farchy sa k uvedenému zápisu pod č. 8 vzťahuje evidencia záložného práva zapísané 27. 02. 1948.

- Rozsudkom zo dňa 23. 01. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 03. 2018 (nebol napadnutý odvolaním) súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni I sumu 1.883,30 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18. 05. 2016 do zaplataenia, zaplatiť žalobkyni II sumu 1.888,30 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18. 05. 2016 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. V dôvodoch rozhodnutia súd poukázal na to, že žalobkyne si uplatnili právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 23. 05. 2012 do 27. 06. 2015. Na základe námietky premičania vnesenej žalovaným, súd túto uznal za oprávnenú vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu za obdobie od 02. 11. 2012 do 01. 11. 2013. Následne za obdobie od 02. 11. 2013 do 27. 06. 2015 súd priznal žalobkyniam nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v priznanej sume, pričom vychádzal zo znaleckého posudku č. 105/2017 znalca A. Z., ktorý predložili žalobkyni ako dôkaz a žalovaný ho žiadnym spôsobom nerozporoval, preto súd z neho vychádzal.

15. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu, ktorý urobil pred prvým pojednávaním, súd zastavil konanie v časti žaloby pôvodných výrokov 1. a 3. ako aj v časti pôvodného výroku 2. prevyšujúcej sumu 10.447,05 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27. 01. 2019 do zaplataenia. Súd tak postupoval podľa § 144, § 145, § 146 C. s. p. Súhlas žalovaného súd nezisťoval, pretože k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie.

16. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vyčíslené v sume 10.447,05 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27. 01. 2019 do zaplataenia a to za obdobie od 27. 07. 2015 do 31. 12. 2018.

17. Vzájomná žaloba žalovaného a námietka aktívnej legitímácie.

17.1. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

17.2. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

17.3. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

17.4. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

17.5. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

18. Predmetom konania bola aj vzájomná žaloba žalovaného, ktorý žiadal, aby súd vyslovil, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Žalobca namietal, že žalovaný nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Preukázanie naliehavého právneho záujmu vyplýva z ust. § 137 písm. c/ C. s. p. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby, musí byť teda naliehavý v tom zmysle, že žalobca navrhovaným určením môže dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. To znamená, že navrhovaným určením, že tu právo je alebo nie je, sa vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkom sporu a predíde sa žalobe na plnenie. Súd teda posudzuje, čoho sa žalobca určením domáha a z akých právnych pomerov vychádza. V tomto prípade je žalobca evidovaný ako vlastníkom sporných nehnuteľností v katastri nehnuteľnosti na podklade Darovacej zmluvy. Žalovaný namietal platné nadobudnutie vlastníckeho práva právnych predchodkýň žalobcu, ktoré mu predmetnú nehnuteľnosť darovali. Právne predchodkyne žalobcu mali nadobudnúť svoje vlastnícke právo na podklade notárskej zápisnice, ktorou bolo osvedčené ich vlastnícke právo nadobudnuté vydržaním. Žalovaný naliehavý právny záujem odvodzoval od toho, že práve žaloba žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia sa odvíja od tvrdenia jeho domnelého práva, žalovaný popiera jeho vlastnícke právo a jeho návrh považuje tým za neoprávnený. Na základe uvedených tvrdení súd nemal za preukázaný naliehavý právny záujem žalovaného na požadovanom určení, pokiaľ by súd vzájomnému návrhu vyhovel, právne postavenie žalovaného by sa nijako nezmenilo. Ak naliehavý právny záujem žalovaný odvodzoval od neoprávnenej žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, túto otázku súd rieši ako predbežnú otázku v rámci námietky aktívnej legitímácie žalobcu a je irelevantné tvrdenie žalovaného, že len výrok súdu je záväzný, nie jeho odôvodnenie. Žalovaný neuviedol žiadne skutkové okolnosti, ako by sa zmenilo jeho právne postavenie, pokiaľ by vlastníkom nebol žalobca, neuviedol, koho teda považuje za vlastníka nehnuteľností a určite neoznačil za vlastníka nehnuteľností sám seba. Z uvedeného je zrejmé, že postavenie žalovaného, ktorý užíva sporné nehnuteľnosti (uvedené nebolo sporné medzi sporovými stranami), by sa uvedeným výrokom nijako nezmenilo. Nepreukázanie existencie naliehavého právneho záujmu potom vedie k zamietnutiu určovacej žaloby už len z tohto dôvodu. Pokiaľ súd nemá preukázanú existenciu takéhoto záujmu, nepristúpi k posudzovaniu merita veci, avšak musí žalobný návrh zamietnuť ako neprípustný, preto súd vzájomnú žalobu žalovaného v celom rozsahu zamietol (výrok č. III rozsudku).

19. V tejto súvislosti súd však poukazuje, že sa námietkami vzťahujúcimi sa k popretiu vlastníckeho práva žalobcu súd zaoberal ako otázkou prejudiciálnou na základe vnesenej námietky aktívnej legitímácie. Súd v tejto súvislosti uvádza, že takúto námietku žalovaný vzniesol aj v predchádzajúcom konaní sp. zn. 14C/391/2015. Žalovaný nedôvodne uvádzal, že sa súd touto námietkou v uvedenom konaní nezaoberal. Naopak, žalovaný aj v uvedenom konaní namietal rovnaké námietky vo vzťahu k popretiu vlastníctva tam žalobcov (právnych predchodcov žalobcu v tomto konaní). Súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14C/391/2015 zo dňa 23. 01. 2018 a to najmä v bode 32/ :

Žalovaný ďalej voči žalobe namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobkýň na podanie žaloby, keďže spochybňoval ich vlastnícky nadobúdaci titul k predmetným pozemkom. Z vykonaného dokazovania výpisom z LV č. XXXX pre k.ú. F. zo dňa 24.03.2015 vyplynulo, že žalobkyne boli v katastri nehnuteľností zapísané ako podielové spoluvlastníčky každá v 1/3-tine k predmetným pozemkom titulom „vydržanie X. z 23.05.2012“. Žalovaný spochybnil tento titul nadobudnutia spoluvlastníckeho práva k pozemkom

žalobkyňami. Žalobkyne k výpisu z LV č. XXXX k. ú. F. predložili nadobúdaci titul, osvedčenie vyhlásenia o vydržaní spoluvlastníckeho práva k týmto pozemkom, ktoré bolo spísané formou notárskej zápisnice dňa 23.05.2012 JUDr. H. Y., notárkou so sídlom v G., č. X., X., X. /.. Spoluvlastníctvo mali nadobudnúť titulom neformálneho daru pred viac ako 22 rokmi od rodičov žalobkyne I/ E. C. C. H. C., ktorí medzičasom zomreli a ktorí boli pôvodnými vlastníkami každý v 1/2-ici predmetných pozemkov, ktorú skutočnosť žalobkyne dokladali kúpnu zmluvou zo dňa 12.02.1948 Č..G.. XXX/XX, ktorá pod týmto Č. d. bola zapísaná i do pozemkovej knihy k. ú. F., pozemno-knižnej vložky č. XXXX, o čom svedčí zápis v tejto pozemno-knižnej vložke pod B12, kde je spoluvlastníctvo zapísané pre E. C. v 1/2-ici a H. C. v 1/2-ici. Žalobkyňa II/ pri osvedčení vyhlásila, že vstúpila do užívacích práv ako právna nástupkyňa po zomrelom manželovi E. C., synovi nebohých pôvodných podielových spoluvlastníkov. Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona (zákon č. 162/1995 Z.z., o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov), údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Hodnovernosť a záväznosť údajov katastra (tzv. materiálna publicita katastra) vyjadrená v § 70 Katastrálneho zákona nie je absolútna. Ide o vyvrátiateľnú právnu domnienku, čo zákonodarca zvýraznil priamo v zákone slovným spojením „ak sa nepreukáže opak“. Údaje katastra sa stávajú hodnoverné a záväzné momentom ich „zverejnenia“, momentom ich vpísania do LV. Opak sa predovšetkým preukazuje prostredníctvom inej verejnej listiny. Žalovaný v konaní žiadnymi dôkazmi nevyvrátil údaje na žalobkyňami doloženom LV, najmä nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by vyvrátili hodnovernosť týchto údajov, najmä nepredložil žiadnu inú verejnú listinu spochybňujúcu zápis v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. F. zo dňa 24.03.2015. Napokon súd k jeho námietke uvádza, že žalobkyne sú právnymi nástupkyňami pôvodných pozemno-knižných vlastníkov predmetných pozemkov, E. C. C. H. C., ktorí pozemky kúpili na základe kúpnopredajnej zmluvy dňa 12.02.1948 riadne zapísanej napriek nepovinnému zápisu do pozemkovej knihy, v pozemkovej knihe. Žalobkyňa I/ je dcérou pôvodných pozemno-knižných vlastníkov a žalobkyňa II/ manželkou a teda právnou nástupkyňou po už zomrelom synovi pôvodných pozemno-knižných vlastníkov E.X. C.. Tieto skutočnosti vyplývajú z obsahu notárskej zápisnice, zo skutkových zistení v konaní, ktoré žalovaným v konaní neboli namietané. Aj keby vydržací titul neobstál, žalobkyne nepochybne sú spoluvlastníčkami resp. boli spoluvlastníčkami v posudzovanom období predmetných pozemkov titulom dedenia v zmysle § 460 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa. Vydanie dedičského rozhodnutia len deklaruje tento stav, a vo vzťahu k nadobudnutiu dedičstva smrťou poručiteľa má len deklaratórny význam. Žalobkyne I/ a II/ v konaní preukázali, že v žalovanom období boli spoluvlastníčkami pozemkov, každá v 1/3-tine, a preto neobstojí námietka žalovaného o nedostatku ich aktívnej legitímácie na podanie žaloby.

19.1 Je pravdou tak ako poukázal žalovaný, že súd nie je viazaný týmto rozhodnutím, súd je viazaný inými rozhodnutiami len v zmysle § 193 C. s. p. Otázku aktívnej legitímácie žalobcu súd skúmal ako otázku prejudiciálnu podľa § 194 C. s. p. V tejto súvislosti treba poukázať na princíp právnej istoty vyjadrený v článku 2 C. s. p., ktorý znamená okrem iného aj legitímne očakávanie sporových strán, že ich spor bude rozhodnutý spravodlivo, čo znamená, že ak už súd o otázke, ktorá je predmetom sporu (a to aj formou prejudiciálneho skúmania) už raz prijal záver, súd v inom konaní by nemal prijať v zásade odlišný záver, pokiaľ nedošlo k zmene skutkového či právneho stavu. V tomto prípade žalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani nepredložil žiadne nové dôkazy, ktorými by spochybnil vlastnícke právo žalobcu a najmä jeho právnych predchodkyň, ktorých vlastnícke právo v podstate žalovaný namietal. Je treba povedať, že civilné sporové konanie je postavené na zásade kontradiktórnosti. Procesná zodpovednosť za zistenie skutkového stavu veci, ktorý má byť podkladom pre rozhodnutie vo veci, je predovšetkým na sporových stranách. Práve sporové strany sú povinné produkovať rozhodujúce skutočnosti a označiť na ne dôkazy. Súd konštatuje, že žalovaný si túto povinnosť nesplnil, naopak, mal snahu prenášať dôkaznú povinnosť na súd, kedy vzniesol dôkazné návrhy na zabezpečenie či už stanoviska Mestského úradu v Krupine alebo na zabezpečenie listu vlastníctva o predchádzajúcej evidencii vlastníkov sporných nehnuteľností. K tomu súd uvádza, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by nemal možnosť sám zistiť uvedené skutočnosti a zabezpečiť o nich dôkazy. Žalovaný sám uviedol, že bol spoločnosťou zriadenou Mestom Krupina, potom súd nevidí žiaden dôvod, aby jeho zriaďovateľ mu neposkytol údaje, ktoré žalovaný žiadal zabezpečiť prostredníctvom súdu. Rovnako kataster nehnuteľností je verejný a žalovaný nepredložil žiaden dôkaz súdu, že by mu kataster odmietol poskytnúť listiny, ktoré rovnako sa snažil zabezpečiť prostredníctvom súdu. Vzhľadom na uvedené súd tieto dôkazné návrhy žalovaného zamietol. Ešte je treba dodať, že prostriedky procesnej obrany je v konaní potrebné uplatniť včas, o čom bol žalovaný riadne poučený v uzneseniach súdu, ktorým mu bola doručovaná samotná žaloba, zmeny žaloby, ako aj vyjadrenie žalobcu. Žalovaný bol poučený o tom, že na neskôr predložené a označené

skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd konštatuje, že uvedené dôkazné návrhy prednesené žalovaným až na pojednávaní nemožno považovať za včas označené skutočnosti a navrhnuté dôkazy, ktoré by žalovaný bez vlastnej viny nemohol zabezpečiť už skôr. Aj z tohto dôvodu obranu žalovaného súd považuje za nedôvodnú. Netreba tiež opomínať, že všetky tieto skutočnosti boli prebrané už v minulosti v konaní pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 14C/391/2015. Hoci v predmetnom konaní boli žalobkyňami len dve z daryň a to Y. C. C. C. C., uvedené závery súdu v konaní sp. zn. 14C/391/2015 sa v celom rozsahu vzťahujú aj na tretiu právnu predchodkyňu G. C., ktorá v zmysle predmetnej notárskej zápisnice bola priamym potomkom pôvodných pozemno-knižných vlastníkov dotknutej nehnuteľnosti E. C. H. C.F.. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje záver, že aj keby vydržací titul na podklade Notárskej zápisnice neobstál (v ktorom bol konštatovaný neformálny dar pre právne predchodkyne žalobcu), právne predchodkyne žalobcu v posudzovanom období nepochybne boli spoluvlastníkmi titulom dedenia v zmysle § 460 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. Námietačka žalovaného, že predmetné nehnuteľnosti neboli súčasťou dedičského rozhodnutia je irelevantná, pretože dedičské rozhodnutie len deklaruje tento stav. To znamená, že k nadobudnutiu dedičstva dochádza smrťou poručiteľa a rozhodnutie o dedičstve má len deklaratórny význam. Preto je irelevantné, že predmetná nehnuteľnosť nebola predmetom dedenia. Žalovaný však žiadny dôkaz o týchto svojich tvrdeniach nepredložil, preto jeho tvrdenie je v rovine nepreukázanej. Rovnako nenáležitý je poukaz vo vzťahu ku vlastníctvu C. C.Š., ktorá nemala byť priamou právnu nástupkyňou po nebohých E. C. H. C.. Zo zápisnice o vydržaní vyplynulo, že jej nebohý manžel bol synom E.X. C. H. C. a dedičkou po manželovi nepochybne je manželka. Z tohto dôvodu aj C.L. C. svedčilo spoluvlastníctvom titulom dedenia. Napokon, pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že pri vydaní notárskej zápisnice neboli dodržané ustanovenia Notárskeho poriadku, súd uvádza, že nie je úlohou súdu preskúmať postup notára a rozhodovať o platnosti či neplatnosti notárskej zápisnice. Súd v konaní preskúmava len okolnosti, ktoré potvrdzujú alebo vyvracajú vlastnícke právo dotknutej osoby. V tomto prípade súd nezistil žiadne také skutočnosti a žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by bolo vyvrátené, že by právne predchodkyne žalobcu neboli oprávnené evidované ako vlastníčky spornej nehnuteľnosti každá v podiele 1/3. Pokiaľ sa následne rozhodli Darovacou zmluvou previesť svoje vlastnícke právo na žalobcu, konali tak zákonne a žalobca sa stal oprávneným vlastníkom dotknutých nehnuteľností v podiele 1/1. Tým má súd aktívnu legitímáciu žalobcu za preukázanú.

19.2 K tejto časti súd záverom len uvádza k návrhu žalobcu, aby súd konanie o vzájomnej žalobe žalovaného zastavil z dôvodu existencie res judicata (§ 230 C. s. p.). Súd takýmto spôsobom nepostupoval, pretože v konaní sp. zn. 14C/391/2015 o otázke vlastníctva nebolo rozhodnuté vo výroku rozsudku a v predmetnom konaní bol iný okruh účastníkov, v postavení žalobcov boli len dve predchádzajúce vlastníčky: 1/ Y. C., 2/ C. C., t. j. nebolo posudzované vlastnícke právo všetkých troch právnych predchodkýň žalobcu. V danom prípade sa teda nemohlo jednať o totožnú vec, o ktorej by bolo právoplatne rozhodnuté. Hoci dôvody rozhodnutia aj v tomto súdnom konaní sú postavené na dôvodoch, ktoré konštatoval aj súd v konaní sp. zn. 14C/391/2015.

20. Námietačka premlčania.

20.1. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietačku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20.2. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20.3. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Žalovaný vo veci vzniesol námietačku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na to, že žalobca si svoj nárok uplatnil až písomným podaním doručené súdu 26. 02. 2019, kde špecifikoval svoj nárok v časti vydania bezdôvodného obohatenia na sumu 10.447,05 €

za obdobie od 27. 07. 2015 do 31. 12. 2018. Žalovaný považoval toto písomné podanie za zmenu žaloby do takej miery, že sa jedná o iný nárok, než ktorý si žalobca uplatňoval pôvodnou žalobou doručenu súdu 04. 02. 2016. Takýto nárok bol potom uplatnený po uplynutí 2 ročnej premlčacej lehoty. Žalobca poprel, že by došlo predmetným podaním k zmene žaloby, uvedeným podaním len bližšie vyčíslil a špecifikoval číselne uplatnený nárok, ktorý ohraničil lehotou do 31. 12. 2018. K uvedenému súd uvádza, že už v žalobe podanej na súde 04. 02. 2016 v navrhovanom výroku č. II si žalobca uplatnil nárok na zapltenie istiny a to za neoprávnené užívanie svojich pozemkov žalovaným, ktorú vyčíslil ako „nájomné“ vo výške 846,25 €, keď z obsahu žaloby ako aj doplnenia petitu písomným podaním z 08. 06. 2016 žiadal túto náhradu priznať od 26. 07. 2015, kedy sa stal vlastníkom až do úplného vypratania pozemkov. K tomu si uplatňoval aj úrok vo výške 8 % ročne od 26. 07. 2015. Bez ohľadu na to, že žalobca v návrhu petitu rozsudku nazval svoj nárok ako „náhradu škody“, toto označenie je pre súd irelevantné, pretože v Civilnom sporovom konaní platí zásada, že súd pozná právo „iura novit curia“. To znamená, že žalobca je v žalobe povinný uviesť skutkové tvrdenia, od ktorých odvodzuje svoj nárok, avšak je vecou súdu, ako právne posúdi uplatnený nárok bez ohľadu na to, či žalobca v žalobe označí právne predpisy, podľa ktorých si svoj nárok uplatňuje, prípadne ich neoznačí vôbec. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca už pri podaní žaloby vyčíslil svoj nárok ako mesačné plnenie titulom neoprávneného užívania pozemkov žalovaným vlastnícky patriacich žalobcovi spolu s úrokom od 26. 07. 2015, pričom toto plnenie žiadal priznať až do času úplného vypratania pozemkov žalovaným, ktorý v čase podania žaloby nebolo možné ustáliť. Následne písomným podaním predneseným pred predbežným prejednaním sporu dňa 17. 04. 2018 upravil tento svoj nárok pod vplyvom výsledkov konania pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 14C/391/2015, kedy žiadal priznať už „bezdôvodné obohatenie“ vo výške 9,39 € denne od 27. 07. 2015 do dňa vynesenia rozsudku súdu spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne až do zapltenia. Z uvedeného vyplýva vyčíslenie bezdôvodného obohatenia v nižších opakujúcich sa dávkach, pretože pri platiach 9,39 € denne, mesačne táto suma činí 281,70 € (9,39 € x 30 dní) spolu s úrokom z omeškania 5 % denne a to v obmedzenom období od 26. 07. 2015 do rozhodnutia súdu. Aj toto obdobie bolo ohraničené neistou udalosťou - rozhodnutím súdu. Ešte súd podotýka, že v navrhovanom výroku č. 3 žalobca zotrval na pôvodnej výške náhrady vo výške 846,25 € mesačne, avšak za obdobie, pokiaľ v zmysle rozhodnutia súdu by žalovaný pozemok vlastnícky patriaci žalobcovi nevypratával, až do vypratania tohto pozemku. To znamená, že takto navrhovaný výrok č. 2 bol len upravený čo do vyčíslenia nároku žalobcu a ohraničenia jeho obdobia. Napokon podaním doručené súdu 26. 02. 2019 žalobca opäť upravil obdobie, za ktoré požadoval vydanie bezdôvodného obohatenia určením konkrétneho dátumu ukončenia tohto obdobia do 31. 12. 2018 a za toto obdobie si presne vyčíslil sumu bezdôvodného obohatenia vychádzajúc z pôvodne žiadanej ceny 9,39 € denne a vyčíslil na celkovú výšku 10.447,05 €. Súd preto konštatuje, že žalobca od počiatku, t. j. od podania žaloby dňa 04. 02. 2016 žiadal od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia, túto výšku postupne vyčíslil, pričom jednotlivými podaniami nedošlo k rozšíreniu ani zmene nároku, preto súd konštatuje, že nárok žalobcu bol uplatnený od 04. 02. 2016. Žalobca uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27. 07. 2015, dvojročná subjektívna premlčacia lehoť na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula 27. 07. 2017. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 04. 02. 2016, bola podaná včas a námietku premlčania súd tak považoval za nedôvodnú.

22. Námietka použitia § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka - dobré mravy.

22.1 Žalovaný sa ďalej v konaní bránil tým, že priznanie nároku žalobcov by bolo v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka a poukázal v tomto smere aj na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/78/2012, ktorým sa zaoberalo aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II US 120/2014. K tomu súd uvádza, že s touto obranou žalovaného sa vysporiadal súd už v konaní 14C/391/2015 nasledovne:

35. V konaní bolo nesporne zistené, že pozemky sú dlhodobo užívané žalovaným. Žalovaný túto skutočnosť sám v konaní potvrdil. Užíva ich od svojho vzniku t.j. od roku 1994. Užíval ich v žalovanom období a užíva ich doposiaľ. Na pozemkoch sa nachádza expedičný sklad dreva a manipulačná plocha k nemu. Žalovaný využíva expedičný sklad dreva a pozemky aktívne po celý čas od svojho vzniku na podnikateľské účely. Tieto nie sú využívané ako poľnohospodárske pozemky napriek ich charakteru evidovaného v katastri nehnuteľností ako trvalé trávnaté porasty a orná pôda. Sú využívané ako zastavané plochy a nádvorja. Expedičný sklad dreva ako stavba nie je v katastri nehnuteľností zapísaná k evidencii. Žalovaný v konaní tvrdil, že expedičný sklad dreva a pozemky užíva od roku 1994. Stavebníkom expedičného skladu mali byť Stredoslovenské štátne lesy, štátny podnik, Banská Bystrica, ktorý tento expedičný sklad (okrem iného) vydal Mestu Krupina na žiadosť mesta za účelom

obhospodarovania lesných pozemkov vo vlastníctve mesta, ktoré za týmto účelom založilo spoločnosť žalovaného.

36. Obrana žalovaného, že „právo bezodplatného užívania pozemkov vydržal“ nie je však v konaní dôvodná.

37. Zákonnou procesnou povinnosťou žalovaného v konaní bolo svoje skutkové tvrdenia preukázať dôkazmi. V zmysle § 185 ods. 2 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Žalovaný v konaní na svoje tvrdenia nepredložil a ani neoznačil dôkazy na vykonanie, z ktorých by vyplynulo, kto je vlastníkom expedičného skladu dreva, kedy bol tento postavený, kto je jeho stavebníkom, či ide o stavbu povolenú, teda či na stavbu bolo vydané stavebné povolenie alebo nepovolenú, bez stavebného povolenia, teda tzv. „čiernu stavbu“ postavenú v rozpore s príslušnými administratívnymi predpismi, tiež nepredložil dôkazy na základe akých právnych skutočností expedičný sklad od roku 1994 užíva.

38. Od nepovolenej, resp. aj povolenej stavby, keď v konaní žalovaný nepredložil dôkazy, či expedičný sklad dreva je stavbou povolenou, alebo nepovolenou, treba odlišovať stavbu neoprávnenú, pri ktorej chýba občiansko-právny titul na jej zriadenie. Za neoprávnenú stavbu treba považovať stavbu postavenú na cudzom pozemku bez toho, aby stavebník mal právo stavbu tam zriadiť (§ 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právnym dôvodom oprávnenia stavebníka postaviť stavbu na cudzom pozemku vo vlastníctve stavebníka môže byť aj súhlas vlastníka pozemku s takouto stavbou. Oprávnenosť stavby pritom treba posudzovať podľa právnej úpravy, ktorá platila v dobe vzniku stavby, zatiaľ čo vyporiadanie medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku prebieha podľa platnej právnej úpravy v dobe rozhodnutia súdu o neoprávnenej stavbe. To platí aj pre stavby zriadené socialistickými organizáciami pred 01.01.1992, keď zrejme v danom prípade ide o takúto stavbu. Nepochybná dobromyseľnosť stavebníka môže mať za následok okrem iného i začatie plynutia vydržacej doby pre vznik vecného bremena výkonom práva (vydržaním) za podmienok ustanovených v § 134 v spojení s § 151 n a § 151 o Občianskeho zákonníka. Uvedené je riešené ako právna otázka v rozhodnutiach, na ktoré poukazoval žalovaný, ktorými sú rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/78/2012 zo dňa 12.11.2013 a uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS 120/2014 zo dňa 05.02.2014. Tieto rozhodnutia sú však na daný prípad neaplikovateľné, pretože vychádzajú z iných skutkových okolností spočívajúcich predovšetkým v tom, že v týchto konaniach bol preukázaný súhlas vlastníkov pozemku so stavbou stavebníka. V súdnom prípade sú však odlišné skutkové okolnosti. Žalovaný nie je stavebníkom, v konaní nepreukázal, že je vlastníkom stavby, ani právny dôvod jej užívania a ani súhlas vlastníka s touto stavbou na pozemkoch a ani súhlas vlastníkov pozemkov s bezplatným užívaním pozemkov stavebníkom na dobu neurčitú. Nepreukázal tak dobromyseľné užívanie pozemkov, ktoré by malo za následok vydržanie práva vecného bremena bezodplatne pozemky užívať. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pozemky neboli užívané v minulosti bezplatne ako to vyplynulo z listov zo dňa 14.10.1961 a zo dňa 01.11.1961 LAHKÝCH STAVEBNÝCH HMÔT, národný podnik Bratislava, ktoré sa týkali nájomného za pozemky pre pôvodných vlastníkov, právnych predchodcov žalobkyň E.X. C. C. H. C..

39. V zmysle § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

40. Nakoľko žalovaný nepreukázal, že ide o stavbu, na ktorú mal stavebník právo, nemôže sa úspešne dovolávať ochrany podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda že by žalobkyne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňovali v konaní v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobkyne uplatnili právo, ktoré im ako vlastníkom v zmysle zákona patrí. Za danej skutkovej situácie, keďže žalovaný užíval pozemky v rozhodnom období, nejde u žalobkyň o zneužitie výkonu práva, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pričom im patrí toto právo v takom rozsahu ako patrilo ich právnym predchodcom. Žalovaný, ktorý pozemky užíval sa tak na úkor žalobkyň bezdôvodne obohatil, keďže prijal majetkový prospech na ich úkor bez právneho dôvodu a preto musí podľa zásad o bezdôvodnom obohatení uvedených v § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka toto bezdôvodné obohatenie vydať.

22.2. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s uvedenými závermi, pričom žalovaný v tomto konaní sa bránil úplne rovnakým spôsobom, neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne nové dôkazy k okolnostiam užívania pozemkov vlastnícky patriaci žalobcovi, preto aj túto námietku žalovaného súd považoval za nedôvodnú a nezistil žiaden dôvod, aby právo žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia nebolo priznané cez všeobecné ustanovenie § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, t. j., že by si uplatňoval svoje právo v rozpore s dobrými mravmi.

23. Bezdôvodné obohatenie.

23.1. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

23.2. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23.3. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23.4. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

23.5. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

23.6. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ods. 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23.7. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

23.8. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Vzhľadom na uvedené závery súd konštatuje, že žalovaný sa neúspešne bránil podanej žalobe a tak žalobu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd v celom rozsahu považuje za dôvodnú. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností, rovnako nebolo sporné v konaní, že tieto nehnuteľnosti užíva žalovaný, keď na pozemkoch sa nachádza expedičný sklad dreva a manipulačná plocha k nemu, ktorú užíva výlučne žalovaný. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný žalobcovi ako vlastníkovi pozemku za užívanie jeho pozemkov neuhrádza žiadnu náhradu. Pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 105/2017 znalca A. L. Z., ktorý žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, a v ktorom bola určená obvyklá odplata (nájomné za predmetné pozemky vo výške 1,013 €/rok/m²), čo pri výmere 3385 m² činí 3.429,-- €. Takto vyčíslená obvyklá odplata potom zodpovedá bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobca si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27. 07. 2015 do 31. 12. 2018, ktoré vyčísliť za rok 2015 v alikvotnej čiastke 160,05 € (od 27. 07. do 31. 12.) a následne 3x po 3.429,-- € za rok 2016, 2017, 2018, čo spolu činí 10.447,05 €. Súd priznal žalobcovi takto vyčíslený nárok, ktorý považoval za dôvodný a oprávnený. K istine si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania. Keďže pri vydaní bezdôvodného obohatenia nie je zákonom stanovená lehota na plnenie, platí všeobecné ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, kedy je dlžník povinný platiť prvého dňa po tom, čo bol vyzvaný na plnenie. Žalobca zdokladoval, že zaslal výzvu na plnenie žalovanému, ktorá mu bola doručená 16. 01. 2019. Vo výzve žalobca určil 10 dňovú lehotu, po jej uplynutí sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ho súd zaviazal zároveň na úhradu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. 01. 2019 do zaplatenia k priznanej istine. Úrok z omeškania bol uplatnený v súlade s predpismi civilného práva. Súd tak žalobu žalobcu v časti, ktorá zostala predmetom konania o veci samej považoval v celom rozsahu za dôvodnú a vyhovel jej. Žalovaný bude povinný priznať dlh zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 232 ods.3 C. s. p.).

25. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.1 C. s. p., o trovách zastavenej časti konania rozhodoval súd podľa § 256 ods.1 C. s. p. Žalobca bol v konaní o zapltenie bezdôvodného obohatenia plne úspešný, rovnako bol úspešný v časti protižaloby žalovaného o určenie vlastníckeho práva, preto mu v tejto časti patrí náhrada trov konania proti žalovanému. V časti konania pôvodného výroku č. 1 o vypratání pozemkov a pôvodného výroku č. 3 o platenie nájomného vzal žalobca žalobu späť, pričom zavinenie žalovaného súd nezistil, preto v zastavenej časti konania by mal právo na náhradu trov konania žalovaný proti žalobcovi. Súd tak konštatuje, že ohľadne štyroch výrokov, o ktorých súd rozhodoval, v dvoch výrokoch má nárok na náhradu trov konania žalobca, v dvoch výrokoch žalovaný, preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.